

Hendrikus

Geboren *dag 20 april 1875*
Overleden *donderdag 09 januari 1962*

Hendrik (Hennek van de Hackelis) had een lengte van ongeveer 1.60m en was tamelijk grof gebouwd. Op de kracht van zijn leven was hij ontzettend sterk. Hij had blauwe ogen en donkerblond haar.

Hij ging naar de lagere school in de Pietmanskolkstraat te Borne welk een zogenaamde "Neutrale " school was. Het werd zo genoemd omdat in die dagen er eigenlijk nog geen Rooms Katholiek scholen waren.. Zijn leraar was Hr. Heijmerickx. Op school blonk hij uit in het vak rekenen. Hij deed dit met plezier wat ook in zijn prestaties tot uiting kwam.

Als jongeman hielp hij in de café annex slagerij van zijn vader, 'De Bonte Koe'. Maar na de dood van zijn vader werd de zaak verkocht en moest hij alsnog een vak leren. Hij ging bij de fa. Lederboer te werk als leerlingdraaier, z'n leermeester was Kobus Slot. Daar ging hij goed vooruit, maar toen de fabriek in vlammen op ging is hij naar Stork in Hengelo gegaan. Hij was een goed vakman dus moest hij ook vaak 's nachts werken. Hij was ontzettend secuur zowel in z'n werk als in z'n privé leven.

Hij was ook overtuigd van zijn kunnen. Menigmaal had hij moeilijkheden met z'n meerderen, juist om die reden. Hij is bij Stork blijven werken tot zijn 55e levensjaar. Destijds was de economie slecht, dus moest hij met vervroegd pensioen.

Hij trouwde op 29 jarige leeftijd met Maria Schoenmaker uit Hengelo, maar gezien hij de Haeckelis naam eer aan deed (eigenwijs) vertikte hij het in Hengelo te gaan wonen, ook al had z'n schoonvader 'n huis daar al voor hun gebouwd. Ze gingen dan wonen aan de Grotestraat, hoek Ennnekedijk te Borne. Maria was een zachtmoedig, God vrezend mens. Ze was goed van bestaan en probeerde voor zover het in haar vermogen lag haar medemens voort te helpen. Menigmaal bracht ze eten naar behoeftige mensen. Ze had een zeer sterk geloof en was een overtuigend St. Antonius vereerster en het vreemde van het geval was als er iets was gebeurd en ze bad tot St. Antonius, dan kwam ook alles weer terecht. Ze hield niet van overdadigheid of van pronk. Ze kocht dingen die doelmatig waren, ze was zodoende op eten ook heel secuur. Na 14 jaar te hebben gewoond aan de Grotestraat werden plannen gemaakt te verhuizen naar de Oude Hengelseweg, maar 8 dagen voordat dit zou gebeuren is zijn vrouw Maria overleden, waarschijnlijk aan pleuritis, op donderdag 27 september 1928.

Hij kon haar dood maar moeilijk verwerken. Opeens stond hij overal alleen voor en dit was onwennig voor hem, want in z'n huwelijk werd alles door Maria geregeld, hij wou zich met de dagelijkse gang van zaken nooit bemoeien.

In z'n vrije tijd speelde hij bij de harmonie. Hij was zeer muzikaal en 't spelen van de trombone was z'n grote hobby, ook al kwam het hem niet altijd goed uit om te gaan spelen. Het gebeurde wel eens dat hij 's morgens nog in bed lag, terwijl zijn medespelers aan de deur stonden te wachten. Hij had geen zin, maar aangezien zijn medespelers hem niet konden missen moest hij wel mee chagrijnig of niet. Qua karakter was hij opvliegerig, kort van stuk en eigenwijs. Hij trok zich niets aan van wat de mensen dachten of zeiden.

Hij was goed van bestaan en had veel tijd voor z'n kinderen. Hij was een grote natuur liefhebber en ook erg creatief. Op 80 jarige leeftijd kreeg hij geelzucht en daar is hij eigenlijk nooit overheen gekomen en drie maand voor z'n 87e verjaardag op donderdag 9 januari 1962 is hij dan ook overleden.